

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากจะต้องทำการศึกษารายละเอียดที่ใช้ในการพิจารณา
แหล่งที่คั่งของโรงงานน้ำตาล ยังต้องอาศัยทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ช่วยในการพิจารณา
แหล่งที่คั่ง โดยมีเงื่อนไขของพื้นที่การเพาะปลูกและระบบการขนส่ง เป็นตัวกำหนดเพื่อหา
แหล่งที่คั่งที่เหมาะสมจำนวนน้อยที่สุด ทฤษฎีที่ใช้จำลองรูปแบบทางคณิตศาสตร์ในการกำหนด
แหล่งที่คั่งของโรงงานหรือหน่วยบริการ จะพิจารณาจากลักษณะเงื่อนไขในการกระจาย
แหล่งที่คั่งของโรงงานหรือหน่วยบริการ ซึ่งสามารถจำแนกการกระจายได้สองลักษณะคือ
การกระจายแบบ Discrete และการกระจายแบบ Covering

2.1 การกระจายแหล่งที่คั่งโรงงานแบบ Discrete

การกระจายแหล่งที่คั่งโรงงานแบบ Discrete เป็นการกระจายหน่วย
บริการให้กระจายอยู่ในกลุ่มผู้บริโภคอย่างทั่วถึง โดยมีเป้าหมายให้ค่าขนส่งและเงินลงทุน
น้อยที่สุด ตัวแปรในการตัดสินใจจะให้ผลลัพธ์ออกมาเป็นจำนวนแหล่งที่คั่งและขนาดของ
หน่วยบริการ ตัวอย่างการกระจายแหล่งที่คั่งแบบ Discrete เช่น การกระจาย
โรงงานไปยังแหล่งวัตถุดิบ การกระจายคลังสินค้าไปยังกลุ่มผู้บริโภค เป็นต้น

ทฤษฎีที่ใช้ในการจำลองรูปแบบทางคณิตศาสตร์สำหรับการกระจายโรงงานแบบ
Discrete ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดย Efloymson และ Ray

2.1.1 การจำลองรูปแบบปัญหาของ Efloymson and Ray

Efloymson และ Ray ได้จำลองรูปแบบทางคณิตศาสตร์ในการ
แก้ปัญหาการกระจายโรงงานแบบ Discrete ในลักษณะของ Mixed Integer
Programing และใช้เทคนิค Branch and Bound ในการแก้ปัญหา ลักษณะ
รูปแบบจำลองเป็นดังนี้

$$\text{Minimize } Z = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n C_{ij} Y_{ij} + \sum_{j=1}^n F_j X_j \quad (2.)$$

$$\text{Subject to } \sum_{i=1}^m Y_{ij} \leq m X_j, \quad j = 1, \dots, n \quad (2.)$$

$$\sum_{j=1}^n Y_{ij} = 1, \quad i = 1, \dots, m \quad (2.)$$

$$Y_{ij} \geq 0, \quad \text{for all } i, j$$

$$X_j = (0,1), \quad \text{for all } j$$

โดยที่

m = จำนวนกลุ่มผู้ป่วยโรค

n = จำนวนแหล่งที่กึ่งโรงงานที่เป็นไปได้

Y_{ij} = ส่วนของความต้องการของกลุ่มผู้ป่วยโรค i ซึ่งได้รับบริการจากโรงงาน n แหล่งที่กึ่ง j .; $i = 1, \dots, m, j = 1, \dots, n$

$X_j = \begin{cases} 1. & \text{ถ้าเลือกตั้งโรงงาน } n \text{ แหล่ง } j \\ 0. & \text{ถ้าไม่เลือกตั้งโรงงาน } n \text{ แหล่ง } j \end{cases}$

C_{ij} = ค่าใช้จ่ายในการสนองความต้องการของกลุ่มผู้ป่วยโรค i จากโรงงาน n แหล่ง j

F_j = ค่าใช้จ่ายคงที่ในการตั้งโรงงาน n แหล่ง j

สมการ (2.1) เป็นสมการจุดประสงค์ที่แสดงถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดเมื่อตั้งโรงงาน n แหล่งใด ๆ ที่ X มีค่าเป็น 1

สมการ (2.2) แสดงผลรวมสัดส่วนความต้องการของกลุ่มผู้ป่วยโรค ซึ่งได้รับบริการจากโรงงาน j จะมีค่าเป็นศูนย์หากโรงงานไม่ได้ตั้ง n แหล่ง j ขณะเดียวกัน ผลรวมสัดส่วนความต้องการของกลุ่มผู้ป่วยโรคซึ่งได้รับบริการจากโรงงาน j จะไม่มากกว่ากลุ่มผู้ป่วยโรครวมทั้งหมด หากโรงงานตั้ง n แหล่ง j

สมการ (2.3) แสดงผลรวมสัดส่วนความต้องการของกลุ่มผู้ป่วยโรค i ใด ๆ จากโรงงาน j ใด ๆ ต้องเท่ากับ 1

ข้อสังเกตก็คือ ในกรณีที่ใช้จ่ายคงที่ (F_j) มีค่าเป็นศูนย์ ผลลัพธ์ก็คือ จะต้องสร้างโรงงานในทุก ๆ แห่ง ซึ่งจะทำให้ค่าขนส่ง (C_{ij}) น้อยที่สุดในทางกลับกัน หากค่าใช้จ่ายในการขนส่งเป็นศูนย์ ผลลัพธ์ก็คือ ต้องสร้างโรงงานเพียงแห่งเดียว ที่มีค่าใช้จ่ายคงที่ต่ำสุด ดังนั้น ปัญหาก็คือ เราจะต้องพยายามสร้างความสมดุลระหว่างค่าใช้จ่ายในการขนส่งและค่าใช้จ่ายคงที่

2.2 การกระจายแหล่งที่ตั้งโรงงานแบบ Covering

การกระจายแหล่งที่ตั้งโรงงานแบบ Covering เป็นลักษณะการกระจายที่คล้ายคลึงกับการกระจายแบบ Discrete คือจะพิจารณาถึงจำนวนและแหล่งที่ตั้ง แต่มีเงื่อนไขที่แหล่งที่ตั้งจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคภายในเงื่อนไขที่กำหนด ตัวอย่างเช่น การสร้างคลังสินค้าที่จะต้องตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคแต่ละกลุ่มภายในระยะทาง 100 กิโลเมตร การพิจารณาจำนวนและแหล่งที่ตั้งของโรงเรียนในชนบทที่นักเรียนสามารถเดินทางมายังโรงเรียนภายในเวลา 20 นาที การจัดตั้งสถานีดับเพลิงที่สามารถใช้เวลาเดินทางไปยังทุก ๆ จุดในครัวเมืองภายในระยะเวลา 15 นาที เป็นต้น ลักษณะการกระจายในรูปแบบ Covering เราจะเห็นโดยทั่วไป เช่น การกระจายสถานีตำรวจ ห้องสมุด โรงพยาบาล ที่ทำการไปรษณีย์ สถานีเรคาร์ ที่ทำการสาขาของธนาคาร เป็นต้น

รูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับการกระจายแหล่งที่ตั้งแบบ Covering จะเป็นดังนี้

$$\text{Minimize } Z = \sum_{j=1}^n C_j X_j \quad (2.4)$$

$$\text{Subject to } \sum_{j=1}^n a_{ij} X_j \geq 1, \quad i = 1, \dots, m \quad (2.5)$$

$$X_j = (0, 1) \quad j = 1, \dots, n$$

$$a_{ij} = (0, 1) \quad i = 1, \dots, m$$

$$j = 1, \dots, n$$

โดยที่

- m = จำนวนกลุ่มหมู่บ้าน
- n = จำนวนแหล่งที่ตั้งโรงงานที่เป็นไปได้
- C_j = เงินลงทุนเมื่อตั้งโรงงาน ณ แหล่งที่ตั้ง j
- X_j = $\begin{cases} 1 & \text{ถ้าเลือกตั้งโรงงาน ณ แหล่ง } j \\ 0 & \text{ถ้าไม่เลือกตั้งโรงงาน ณ แหล่ง } j \end{cases}$
- a_{ij} = $\begin{cases} 1 & \text{ถ้ากลุ่มหมู่บ้าน } i \text{ อยู่ในเขตรับบริการของโรงงาน ณ แหล่ง } j \\ 0 & \text{ถ้ากลุ่มหมู่บ้าน } i \text{ ไม่อยู่ในเขตรับบริการของโรงงาน ณ แหล่ง } j \end{cases}$

สมการ (2.4) เป็นสมการจุดประสงค์ที่แสดงค่าใช้จ่ายทั้งหมดเมื่อตั้งโรงงาน ณ แหล่งใด ๆ ที่ X_j มีค่าเป็น 1

สมการ (2.5) ระบุถึงหมู่บ้านแต่ละกลุ่มจากทั้งหมด m กลุ่ม จะต้องได้รับบริการจากโรงงานอย่างน้อย 1 แห่ง จากแหล่งที่ตั้งที่คาดไว้ทั้งหมด n แห่ง

2.3 การประยุกต์แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการกำหนดแหล่งที่ตั้งโรงงานน้ำศาลไทรกระจายในพื้นที่การเพาะปลูกอ้อย

การกระจายของโรงงานน้ำศาลไทรกระจายในแหล่งพื้นที่การเพาะปลูกอ้อย เป็นการกระจายในลักษณะ Covering กล่าวคือ เป้าหมายต้องการกำหนดแหล่งที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด เพื่อให้เงินลงทุนรวมในการตั้งโรงงานน้อยตามไปด้วย โดยมีเงื่อนไขในลักษณะ การครอบคลุมพื้นที่การเพาะปลูกในระยะรัศมีที่กำหนด ลักษณะของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เป็นดังนี้

Minimize $Z = \sum_{j=1}^n w_j X_j$ (2.6)

Subject to $\sum_{j=1}^n a_{ij} X_j \geq 1, i = 1, \dots, m$ (2.7)

$X_j = (0,1), j = 1, \dots, n$

$a_{ij} = (0,1), i = 1, \dots, m$

$j = 1, \dots, n$

โดยที่

m = จำนวนเขตอำเภอที่มีการเพาะปลูกอ้อย

n = จำนวนแหล่งที่ทิ้งของโรงงานน้ำตาลที่เป็นไปได้

w_j = ค่าน้ำหนักความเหมาะสมของแต่ละแหล่งที่ทิ้ง

(ในกรณีนี้ ค่าน้ำหนักจะมีค่าน้อยสำหรับแหล่งที่ทิ้งที่มีความเหมาะสมมาก
เนื่องจากสมการจุดประสงค์เป็นลักษณะ Minimize)

$$X_j = \begin{cases} 1 & \text{ถ้าเลือกทิ้งโรงงาน } m \text{ แหล่งที่ทิ้ง } j \\ 0 & \text{ถ้าไม่เลือกทิ้งโรงงาน } m \text{ แหล่งที่ทิ้ง } j \end{cases}$$

$$a_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{ถ้าเขตการเพาะปลูกอ้อยในอำเภอ } i \text{ อยู่ในรัศมีของโรงงานน้ำตาล} \\ & m \text{ แหล่งที่ทิ้ง } j \\ 0 & \text{ถ้าเขตการเพาะปลูกอ้อยในอำเภอ } i \text{ ไม่อยู่ในรัศมีของโรงงานน้ำตาล} \\ & m \text{ แหล่งที่ทิ้ง } j \end{cases}$$

สมการ (2.6) เป็นสมการจุดประสงค์ เพื่อกำหนดแหล่งที่ทิ้งโรงงานจำนวนน้อยที่สุด และมีความเหมาะสมมากที่สุด

สมการ (2.7) ระบุว่าเขตพื้นที่การเพาะปลูกอ้อยในอำเภอใดอำเภอหนึ่ง จะต้องอยู่ในรัศมีของโรงงานน้ำตาลแห่งใดแห่งหนึ่งอย่างน้อยหนึ่งแห่ง

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ การแก้สมการแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อกำหนดแหล่งที่ทิ้งของโรงงานน้ำตาล จะใช้เทคนิคการแก้สมการ โปรแกรมศูนย์-หนึ่ง (Zero - One Programming) ด้วยวิธี Implicit Enumeration ดังแสดงในภาคผนวก ข.

2.4 การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการแก้สมการแบบจำลองศูนย์-หนึ่ง

เนื่องจากค่าตัวแปรในสมการมีจำนวนมาก การแก้ปัญหาด้วยมือจะทำให้เสียเวลา โปรแกรมคอมพิวเตอร์จะช่วยในการแก้ปัญหาได้รวดเร็วแน่นอน โดยมีขั้นตอนการคำนวณ การป้อนข้อมูลและรายละเอียดของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค .